

Litteratur.

- BERGSTRÖM, U. & G. SVÄRDSON 1939: Ringmärkningar och fågeliakttagelser vid Ölands Södra Udde under höststräcket 1938. — Fauna och Flora.
- DROST, R. 1940: Im Oktober auf Helgoland rastende Zugvögel infolge ungünstigen Wetters verhungert. — Der Vogelzug, Vol. 11.
- DROST, R. & E. SCHÜZ 1940: Vom Wegzug 1939. — Der Vogelzug, Vol. 11.
- v. KALITSCH, L. 1940: Zur Frage des Dohlen-Zuges in Ostdeutschland. — Der Vogelzug, Vol. 11.
- NIETHAMMER, G. 1937: Handbuch der deutschen Vogelkunde, Vol. I: Passeres. — Leipzig.
- SALOMONSEN, F. 1938: Fugletrækket over Danmark. — København.
- 1940: Artsforskelle i Indstillingen overfor Vejrliget paa Trækket. — Dansk Ornithologisk Forenings Tidsskrift, Vol. 34.

Sildemaagen (*Larus fuscus* L.)

ynglende paa Hans Lønnes Pold i Nymindestrømmen 1940.

Af N. H. JENSEN.

(Meddelelse fra Naturfredningsraadets Reservatudvalg Nr. 8).

Sildemaagen er mig bekendt ikke tidligere fundet ynglende i Jylland, men udelukkende paa de to Øer, Christiansø og Anholt. Nu er imidlertid ogsaa Fuglereservatet „Tipperne“ i Ringkøbing Fjord bleven beriget med denne Art, idet et Par i Aar fandtes rugende blandt Sølvmaagerne paa Hans Lønnes Pold i Nymindestrømmen. Fundet har særlig Interesse derved, at det drejer sig om en ny Indvandring, idet Lokalteten undersøges nøje hvert Aar. Jeg skal derfor her — foruden hvad der er nedskrevet i Dagbogen paa Tipperne — meddele de nærmere Enkeltheder ved Fundet.

Den 30. Maj aflagde Cand. mag. F. SØGAARD ANDERSEN og undertegnede fra Tipperne Besøg paa Poldene for at foretage Optælling af Fugle og Indsamling af Maageæg*). Forinden vi paabegyndte Indsamlingen af Æg fra Sølvmaagerederne paa Hans Lønnes Pold, holdt vi Frokosthvil paa Øen. Mens vi sad ned, begyndte Sølvmaagerne at gaa paa Rederne, og det be-

*) Indsamlingen paa det sene Tidspunkt foregaar med Dispensation fra Jagtloven.

mærkedes da, at der iblandt dem var et Par Sildemaager, og at disse med Iver bortjog Sølvmaagerne fra et Sted ca. 50 Meter fra, hvor vi sad. Efter at have overbevist os om, at der fandtes en Rede paa det paagældende Sted, lykkedes det hurtigt ved Afluring at konstatere, at det virkelig var en Sildemaagerede, idet vi saa den ene Fugl gaa paa Reden, mens den anden stod paa en Forhøjning et Par Meter derfra.

Reden adskilte sig ikke fra de omkringliggende Sølvmaagereder; den var anbragt under en stor Tue af Marehalm i de lave Klitter paa Øen. Æggene var i Størrelse, Form og Farve ganske lig Sølvmaageæg.

De to Sildemaager var ret tillidsfulde og letkendelige paa de gule Ben. Den ene — den der flere Gange saas paa Reden — var paafaldende lysere paa Ryg og Vinger end den anden, hvilket kunde tyde paa, at det ikke drejede sig om den typiske Form, men om Mellelformen mellem de to Racer eller muligvis endog paa denne vestlige Yngleplads om et Eksempel af den engelske Race (*Larus fuscus graellsii* Brehm).

Der fandtes kun dette ene ynglende Par; men som sædvanlig paa denne Aarstid saas enkelte næsten udfarvede Fugle sammen med Svartbag og unge Sølvmaager.

Den 8. Juni tilsaas Reden atter. Den lyse Fugl rugede; Magen derimod saas ikke i Nærheden af Reden, og i Tiden fra Kl. 15 til 19³⁰ viste den sig overhovedet ikke. Lidt senere bemærkedes en udfarvet og en delvis udfarvet Fugl i Nærheden af Øen.

Den 14. Juni var Reden tom, om den var ødelagt eller udruget kunde ikke med Bestemthed afgøres; desværre maa det første antages at være Tilfældet, da de nærliggende Sølvmaagereder — hvor der af Hensyn til Sildemaagerne ikke var samlet Æg — ogsaa var tomme, og der ingen Unger fandtes i Nærheden. De gamle Sildemaager saas da heller ikke ved Øen; men ved den nærliggende Heides Pold stod to unge og en gammel Fugl.
